

Pallissa i era de Can Molera

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 11
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 88

Coordenades:

Latitud: 41.71788
Longitud: 2.61445
UTM Est (X): 467929
UTM Nord (Y): 4618525

Classificació

Número de fitxa 08082 - 157
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Any 1794
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: La masia consta amb el nivell 3 de protecció del Catàleg de Béns Protegits.
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08081A012000110000BM
Fitxes associades:
[Can Molera](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 07:18

Descripció

La pallissa i l'era de Can Molera estan situades a una cinquantena de metres, a tramuntana de la casa pairal. De l'edifici originari, se'n conserven els murs estructurals sobretot el de llevant, que està arranat al camí. La coberta és a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, de fibrociment. No es conserven les arcades originals de la façana principal ja que aquesta es va tapiar i eixamplar pel mur de ponent, de manera que, actualment al centre, es conserva un pilar de carreus de granit amb la data gravada de 1794. A cada costat del pilar, hi ha dues portes de ferro que trenquen amb l'essència original de l'edifici. Els paraments més antics estan fets amb pedra i argamassa, mentre que el ciment és el predominant en les reformes modernes.

Al davant mateix, hi ha una era murada, d'uns 22 metres de diàmetre força ben conservada en la seva estructura, però amb els cairons recoberts per una xapa malmesa de ciment. Els murs estan construïts amb pedra i argamassa i conserven bona part de l'arrebossat de morter de calç.

Observacions:

Algunes dites relacionades amb el batre són: “qui no bat al juliol, no bat quan vol” o “qui no vulgui pols que no vagi a l'era”; “el blat curt o llarg, pel juny ha de ser segat”; “Pel juliol, la forca al coll”; “El juliol, les garbes a l'era i les mules al sol”; “pel juliol, sega qui vol”; “Pel juliol, balla que balla l'eugassada sobre la palla”; “Per Sant Joan, el blat al camp, i si va bé, per Sant Jaume al graner”; “blat de moto esguerrat, blat de moro encertat”.

Història

Aquest espai rodonenc present a gairebé totes les masies i masos del municipi de Fogars de la Selva, està relacionat amb el cultiu de secà. Tot i que poden ser de terra batuda, les eres localitzades actualment estan recobertes per cairons i envoltades, la majoria per un muret amb parament de pedra, arrebossat per morter de calç i la part superior protegida per una filera de maons col·locats a pla, que a més de protegir l'estructura general del mur, permet asseure's.

A l'era s'hi posaven els cereals o llegums per batre'ls, amb l'objectiu d'aixafar les garbes i separar la palla del gra. Tot i que l'acció de batre es pot fer a mà, i llavors les eres són més petites, les cases amb força terra de cultiu empraven una bèstia de sang, en el sentit circular i són aquestes les que disposen d'eres de grans dimensions que permeten fer voltar la mula.

La feina de batre es feia a l'estiu, al mes de juliol, coincidint en què els dies són els més llargs i assolellats. Tot i que en anys de bona collita, podia allargar-se cap al mes d'agost. Un cop acabada la campanya del batre, en el cas de les eres de terra batuda, els pagesos acostumaven a cobrir o empallotar l'era amb la palla més dolenta per tal de protegir-la de les inclemències del temps. Arribat el bon temps, es rebatrien passant-hi el corró per tal de tornar-lo a deixar en condicions i, en apropar-se el temps del batre, es raurava, retirant el pallot amb unes pales i deixant el sòl a punt. Aquest pallot era aprofitat com a fem.

Les garbes transportades normalment amb un carro, en arribar a l'era s'estenien de bon matí i ja es podia començar a batre. En acabat, es ventava i s'extreia la palla més llarga, cap a l'exterior, fora de la batuda. I així successivament fins a deixar el gra barrejat amb el boll. A partir d'aquí, els homes empraven les forques de lledoner de diferents pollegons, els rasclets, els garbells, la dolça tirada per un animal i amb escombres de bruc fins a deixar l'era neta. Un cop net, el gra s'emmagatzemava a les sitges, als graners, o

en sacs per a portar-los a vendre. La palla, com a base de l'alimentació per al bestiar i la matèria primera per a l'elaboració dels fems, es conservava en pallisses, o en algun cobert. Però la majoria de pagesos en feien pallers, de base rodona, acabats en punxa que anaven omplint fins a deixar-la curulla.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

